

Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Central (jud. D. Bosii)

Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (jud: R. Petrov, N. Bondarenco, S. Filipesco)

ÎNCHEIERE

18 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Vasiliev Lidia,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Vasiliev Lidia cu
privire la constatarea posesiunii bunului imobil și recunoașterea dreptului de
proprietate dobândit prin uzucapiune,
împotriva deciziei din 29 mai 2019 a Curții de Apel Cahul,

c o n s t a ț ă :

La 19 iunie 2018 Vasiliev Lidia a depus cerere de chemare în judecată cu privire
la constatarea posesiunii bunului imobil și recunoașterea dreptului de proprietate
dobândit prin uzucapiune.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că în anul 2002 i-a fost repartizat pentru
trai o încăpere locativă și anume o odaie în căminul din or. XXXXX, str. XXXXX,
care aparținea SA „CahulPan”, întreprindere în care activează fără întrerupere a
stagiului de muncă din 2002 până în prezent.

Reclamanta a menționat că drept confirmare a celor menționate sunt actele care
au fost emise în anul 2002 odată schimbarea locuinței de către ea, și anume extrasul
din procesul verbal al adunării comitetului sindical și a administrației SA „CahulPan”
din 10 octombrie 2002, demersul comitetului sindical al SA „CahulPan” din 10
octombrie 2002, actul de deschidere a odăii și mutarea în ea din 11 octombrie 2002,
adeverința eliberată de SA „CahulPan” din 11 octombrie 2002.

Reclamanta a specificat că după schimbarea locuinței, pentru a-și crea condiții
decente de trai, a efectuat o reparație capitală în aceasta, din contul mijloacelor bănești
personale, și anume a schimbat ușa de la intrare, a instalat contor de măsurare a apei, a
schimbat mobila, a cumpărat și a instalat cazan pentru energia termică.

Totodată, reclamantul a mai precizat că în bunul imobil indicat locuiește împreună
cu fiica sa XXXXX, care este minoră.

De asemenea, reclamanta a mai susținut în scopul menținerii condițiilor optime în
odaia nr. XXXXX din or. XXXXX, str. XXXXX, în perioada anilor 2002-2018 a
efectuat multiple reparații curente.

Reclamanta a indicat că a achitat regulat plata pentru serviciile comunale prin
intermediul SA „CahulPan”, fapt confirmat prin adeverința din 20 aprilie 2018, anexată
la cerere. Deoarece a expirat termenul de exploatare contoarelor de măsurare a apei, în

anul 2018 a efectuat schimbul acestora. Tot în anul 2018 a încheiat un nou contract de prestare a serviciilor cu SA „Apa Canal”, pe care le anexat la cerere. A indicat că potrivit prevederilor art. 321 alin. (2) Cod Civil, în cazul bunurilor imobile dreptul de proprietate se dobândește la data înscrierii în registrul bunurilor imobile, cu excepțiile prevăzute de lege.

Astfel, reclamanta a susținut că în scopul obținerii informației referitor la proprietarul bunului imobil, s-a adresat la Agenția Servicii Publice Cahul cu o cerere prin care a solicitat eliberarea extrasului care confirmă după cine este înregistrată odaia respectivă.

Prin răspunsul Agenției Servicii Publice Cahul s-a explicat că aceasta este în imposibilitate de a elibera extrasul din Registrul bunurilor imobile, din cauza că bunul imobil indicat nu este înregistrat în Registrul bunurilor imobile.

Consideră Vasilieva Lidia că faptul dat este o probă directă și că în afară de ea în încăperea respectivă nu a locuit nimeni și nimănu nu-i aparține.

Vasilieva Lidia a solicitat constatarea posesiunii bunului imobil și recunoașterea dreptului de proprietate dobândit prin uzucapiune, asupra camerei nr. XXXXX din or. XXXXX, str. XXXXX.

Prin hotărârea din 15 noiembrie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea Lidiei Vasilieva cu privire la constatarea posesiunii imobil și recunoașterea dreptului de proprietate dobândit prin uzucapiune, asupra camerei nr. XXXXX amplasate în mun. XXXXX, str. XXXXX nr. XXXXX.

Prin decizia din 29 mai 2019 a Curții de Apel Cahul a fost respinsă cererea de apel depusă de Vasilieva Lidia, și a fost menținută hotărârea din 15 noiembrie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Central.

Pentru a concluziona astfel instanța de apel a reținut că obținerea dreptului de proprietate prin uzucapiune presupune posedarea bunului timp de 15 ani, obligatoriu fiind ca acest bun să nu fie înregistrat în Registrul Bunurilor imobile.

De asemenea instanța de apel a indicat că dreptul de proprietate asupra camerei nr. XXXXX amplasate în mun. XXXXX, str. XXXXX nr. XXXXX, pe care îl revendică Vasilieva Lidia, pe tot parcursul acestor ani a aparținut SA „CahulPan”, ia la moment proprietarul de drept este Asociația Proprietarilor de Locuințe privatizate nr. 14-10, asociație care a fost înregistrată încă la 05 decembrie 2000.

La 16 august 2019, conform ștampilei aplicate pe plicul poștal (f.d. 143), Vasilieva Lidia a declarat recurs împotriva deciziei din 29 mai 2019 a Curții de Apel Cahul, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel a aplicat și apreciat în mod eronat legea, normele dreptului procedural, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Cahul a pronunțat decizia contestată la data de 29 mai 2019.

Materialele cauzei atestă faptul că decizia contestată a fost expediată părților la data de 18 iunie 2019 și recepționată de către recurentă la data de 25 iunie 2019 conform avizului de recepție anexat (f.d. 129).

Astfel, recursul declarat la data de 16 august 2019, conform ștampilei aplicate pe plicul poștal (f.d. 143), este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Vasilieva Lidia, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vasilieva Lidia nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Vasilieva Lidia ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție
d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Vasilieva Lidia împotriva deciziei din 29 mai 2019 a Curții de Apel Cahul.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

Judecătorii

Nina Vascan

Galina Stratulat